

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

2 april 2019

WETSVOORSTEL
houdende diverse fiscale bepalingen
2019-I

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 54 **3699/ (2018/2019):**

001: Wetsvoorsel van de heren Van Biesen en Van Mechelen.
002: Wijziging indiener.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

2 avril 2019

PROPOSITION DE LOI
portant des dispositions fiscales diverses
2019-I

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 54 **3699/ (2018/2019):**

001: Proposition de loi de MM. Van Biesen et Van Mechelen.
002: Modification auteur.

Nr. 1 VAN DE HEER VAN BIESEN c.s.

Art. 46 (nieuw)

In titel 8 een artikel 46 invoegen, luidende:

“Art. 46. De Koning kan artikel 95², § 3, c, 7° en 9°, van het KB/WIB 92 zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 21 februari 2014 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing, dat met uitwerking op de datum van zijn inwerkingtreding werd bekrachtigd bij de wet van 19 december 2014, evenals de onderdelen 51, 52, 53 en 54 van de bijlage IIIbis bij het KB/WIB 92, ingevoegd bij het voormelde besluit van 21 februari 2014, wijzigen. Deze wijzigingen kunnen uitwerking hebben vanaf een datum voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze bepaling.”

VERANTWOORDING

Het koninklijk besluit van 21 februari 2014 tot wijziging van het koninklijk besluit/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing heeft wijzigingen aangebracht aan het koninklijk besluit KB/WIB 92 op het stuk van de inhouding van de bedrijfsvoorheffing (wijziging van de bijlage III bij het koninklijk besluit KB/WIB 92 door artikel 2 van het voormelde besluit van 21 februari 2014) en op het stuk van de vrijstelling van doorstorten van bedrijfsvoorheffing (wijziging van artikel 95², § 3, c, 7° en 9°, van het KB/WIB 92 en invoeging van de onderdelen 51, 52, 53 en 54 in de bijlage IIIbis van het KB/WIB 92 door respectievelijk de artikelen 1 en 3 van het voormelde besluit van 21 februari 2014).

De bedrijfsvoorheffing wordt vastgesteld volgens de aanduidingen van de schalen opgesteld door de Koning (artikel 275, § 1, WIB 92). De bepalingen die worden genomen in uitvoering van deze machtiging, moeten overeenkomstig artikel 275, § 3, WIB 92 bij wet worden bekrachtigd. Dit was dus het geval voor de wijziging van de bijlage III van het koninklijk besluit/WIB 92 door artikel 2 van het voormelde koninklijk besluit van 21 februari 2014. Dit was evenwel niet het geval voor de artikelen 1 en 3 van het koninklijk besluit van 21 februari 2014, die louter uitvoeringsmodaliteiten vastleggen voor de vrijstelling van doorstorten van bedrijfsvoorheffing. Het volledige koninklijk besluit van 21 februari 2014 werd evenwel bekrachtigd bij de wet bekrachtigd (artikel 63, 2°, van de programmawet van 19 december 2014). Dit heeft tot gevolg dat

N° 1 DE M. VAN BIESEN ET CONSORTS

Art. 46 (nouveau)

Dans le titre 8, insérer un article 46, rédigé comme suit:

“Art. 46. Le Roi peut modifier l'article 95², § 3, c, 7° et 9° de l'AR/CIR 92 tel que modifié par l'arrêté royal du 21 février 2014 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92 qui a été confirmé avec effet à la date de son entrée en vigueur par la loi du 19 décembre 2014, tout comme les codes 51, 52, 53 et 54 de l'annexe IIIbis de l'AR/CIR 92, introduits par l'arrêté du 21 février 2014 précité. Ces modifications peuvent produire leurs effets à partir d'une date antérieure à l'entrée en vigueur de la présente disposition.”

JUSTIFICATION

L'arrêté royal du 21 février 2014 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92 a apporté des modifications à l'AR/CIR 92 en matière de retenue de précompte professionnel (modification de l'annexe III de l'AR/CIR 92 par l'article 2 de l'arrêté du 21 février 2014 précité) et en matière de dispense de versement du précompte professionnel (modification de l'article 95², § 3, c, 7° et 9°, de l'AR/CIR 92, et introduction des codes 51, 52, 53 et 54 de l'annexe IIIbis de l'AR/CIR 92 respectivement par les articles 1 et 3 de l'arrêté du 21 février 2014 précité).

Le précompte professionnel est déterminé suivant les indications des barèmes établis par le Roi (article 275, § 1^{er}, CIR 92). Les dispositions prises en exécution de cette délégation doivent, conformément à l'article 275, § 3, CIR 92, être confirmées par une loi. C'était donc le cas pour la modification de l'annexe III de l'AR/CIR 92 par l'article 2 de l'arrêté royal du 21 février 2014 précité. Cela n'était toutefois pas le cas pour les articles 1 et 3 de l'arrêté royal du 21 février 2014, qui déterminent seulement des modalités d'exécution pour la dispense de versement du précompte professionnel. L'arrêté royal du 21 février 2014 tout entier a toutefois été confirmé par la loi (article 63, 2°, de la loi-programme du 19 décembre 2014). Cela a pour conséquence que l'article 95², § 3, c, 7° et 9°, de l'AR/CIR 92 et les codes 51, 52, 53 et 54 de l'annexe IIIbis

artikel 95², § 3, c, 7° en 9°, van het koninklijk besluit/WIB 92 en de onderdelen 51, 52, 53 en 54 van de bijlage IIIbis van het KB/WIB 92 niet meer bij koninklijk besluit maar enkel bij wet kunnen worden gewijzigd, ofschoon ze enkel de nadere regels vastleggen. Om deze situatie recht te zetten, wordt voorgesteld om de Koning uitdrukkelijk te machtigen om de betrokken bepalingen te wijzigingen.

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

de l'AR/CIR 92 ne peuvent plus être modifiés par arrêté royal mais uniquement par une loi, bien qu'ils ne déterminent que des modalités d'exécution. Afin de rectifier cette situation, il est proposé d'expressément autoriser le Roi à modifier les dispositions concernées.

Nr. 2 VAN DE HEER **VAN BIESEN c.s.**

Art. 46

Na artikel 46, een titel 9 invoegen, luidende:

“Titel 9. Btw-vrijstelling met betrekking tot diplomatiek en consulaire personeel”.

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

N° 2 DE M. **VAN BIESEN ET CONSORTS**

Art. 46

Après l'article 46, insérer un titre 9, rédigé comme suit:

“Titre 9. Exemption de la TVA relative au personnel diplomatique et consulaire”.

Nr. 3 VAN DE HEER VAN BIESEN c.s.

Art. 47 (nieuw)

In de voornoemde titel 9, een artikel 47 invoegen, luidende:

“Art. 47. In artikel 42, § 3, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, vervangen bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“De vrijstellingen bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, zijn onderworpen aan de gebruikelijke wederkerigheid in diplomatieke, consulaire en internationale relaties.”;

b) de paragraaf 3 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Tenzij een internationaal verdrag of zetelverdrag anders bepaalt, bepaalt de Koning de toepassingsvoorwaarden voor de toekenning van de vrijstellingen bedoeld in het eerste lid, 1° tot 8°, de voorwaarden waaronder van die vrijstellingen kan worden afgezien en de bedragen, de aard en de hoeveelheden van de goederen en diensten die voor die vrijstellingen in aanmerking komen. De Koning kan daarvoor de minister van Financiën of zijn gemachtigde belasten met het vastleggen van de procedure voor het bekomen van de vrijstellingen, van de periode waarbinnen de vrijstellingen moeten worden aangevraagd en van maximumdrempels per periode, in het bijzonder om misbruik tegen te gaan. Deze criteria kunnen door de minister van Financiën of zijn gemachtigde worden vastgelegd na raadpleging of op vraag van andere ministers. De Koning kan tevens bepalen dat de vrijstellingen bedoeld in het eerste lid worden verleend bij wijze van teruggaaf.”.

VERANTWOORDING

In overeenstemming met de internationale overeenkomsten waarbij België partij is, in het bijzonder de Verdragen van

N° 3 DE M. VAN BIESEN ET CONSORTS

Art. 47 (nouveau)

Dans le titre 9 précité, insérer un article 47, rédigé comme suit:

“Art. 47. Dans l'article 42, § 3, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, remplacé par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013, les modifications suivantes sont apportées:

a) l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Les exemptions visées à l'alinéa 1^{er}, 1° et 2°, sont soumises à la réciprocité habituelle dans les relations diplomatiques, consulaires et internationales.”;

b) le paragraphe 3 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“À moins qu'une convention internationale ou un accord de siège n'en dispose autrement, le Roi détermine les conditions d'application pour l'octroi des exemptions visées à l'alinéa 1^{er}, 1° à 8°, les conditions auxquelles il peut être renoncé à ces exemptions, les montants, la nature et les quantités des biens et des services qui peuvent bénéficier de ces exemptions. Le Roi peut, à cette fin, charger le ministre des Finances ou son délégué de fixer la procédure d'obtention des exemptions, la période dans laquelle les exemptions doivent être demandées et les seuils maximums par période, notamment pour lutter contre les abus. Ces critères peuvent être déterminés par le ministre des Finances ou son délégué après consultation ou sur demande d'autres ministres. Le Roi peut également déterminer que les exemptions visées à l'alinéa 1^{er} sont accordées par voie de remboursement.”.

JUSTIFICATION

Conformément aux conventions internationales auxquelles la Belgique est partie, en particulier des Conventions de

Wenen inzake het diplomatiek (1961) en consulaire (1963) verkeer, heeft België als beleid om de diplomatieke zendingen en consulaire posten, van belasting op de toegevoegde waarde vrij te stellen bij de invoer van goederen of bij de aankoop van goederen en diensten, ten behoeve van het officieel of persoonlijk gebruik. Die vrijstelling is niet onbeperkt maar is onderworpen aan kwantitatieve en kwalitatieve beperkingen, hetzij rechtstreeks in uitvoering van de toepasselijke overeenkomsten, hetzij op grond van de regels van de hoffelijkheid en de wederkerigheid die sinds vele jaren worden toegepast in het kader van de internationale betrekkingen en/of de diplomatieke en consulaire relaties.

Artikel 42, § 3, eerste lid, 1°, van het Wetboek voorziet in een btw-vrijstelling voor leveringen van goederen, invoeren en diensten voor officieel gebruik in het kader van de diplomatieke en consulaire betrekkingen. Artikel 42, § 3, eerste lid, 2°, van het Wetboek voorziet daarnaast in dat kader in een vrijstelling voor het persoonlijk gebruik.

Artikel 42, § 3, tweede lid, van het Wetboek machtigt de minister van Financiën of zijn afgevaardigde om de voorwaarden en beperkingen vast te leggen voor de toepassing van deze vrijstellingen, wat door de administratie onder meer werd geconcretiseerd in de aanschrijving nr. 1 van 3 januari 1978.

Geen enkele bepaling, noch in de overeenkomsten noch in de verordeningen of richtlijnen van de Europese Unie verbieden dergelijke beperkingen (cf. de bepalingen van artikel 36 van het Verdrag van Wenen van 1961 inzake diplomatiek verkeer en artikel 151, lid 1, eerste lid, a), van de richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van de toegevoegde waarde (hierna: richtlijn 2006/112/EG)).

Integendeel, artikel 151, lid 1, tweede alinea, van de richtlijn 2006/112/EG bepaalt dat de voormelde vrijstellingen van toepassing zijn met inachtneming van de door de lidstaat van ontvangst vastgestelde beperkingen, totdat een uniforme belastingregeling is vastgesteld. Bijgevolg is het inderdaad aan de lidstaten om dergelijke beperkingen op te nemen, in afwezigheid van dwingende normen ter zake op supranationaal niveau.

In die context bepaalt artikel 42, § 3, tweede lid, nieuw, van het Wetboek voortaan dat de vrijstellingen bedoeld in het eerste lid, 1° en 2°, van het Wetboek maar van toepassing zijn met inachtneming van het wederkerigheidsbeginsel dat van toepassing is in de diplomatieke, consulaire en internationale relaties. De mate waarin de voormelde vrijstellingen van toepassing zijn voor buitenlands diplomatiek of consulaire personeel

Vienne sur les relations diplomatiques (1961) et consulaires (1963), la Belgique a pour politique d'accorder aux missions diplomatiques et aux postes consulaires, l'exemption de la taxe sur la valeur ajoutée lors de l'importation de biens ou lors de l'acquisition de biens et services destinés à l'usage officiel ou personnel. Cette exemption n'est pas illimitée mais est soumise à des limitations quantitatives et qualitatives, soit directement en exécution des conventions en question, soit sur la base des règles de courtoisie et de réciprocité appliquées depuis de nombreuses années dans le cadre des relations internationales et/ou des relations diplomatiques et consulaires.

L'article 42, § 3, alinéa 1^{er}, 1°, du Code prévoit une exemption de la TVA en ce qui concerne les livraisons de biens, les importations et les prestations de services pour l'usage officiel dans le cadre des relations diplomatiques et consulaires. L'article 42, § 3, alinéa 1^{er}, 2°, du Code prévoit en outre, dans ce cadre, une exemption pour l'usage personnel.

L'article 42, § 3, alinéa 2, du Code, habilite le ministre des Finances ou son délégué à déterminer les conditions et limitations pour l'application de ces exemptions, ce que l'administration a concrétisé entre autres dans la circulaire n° 1 du 3 janvier 1978.

Aucune disposition, ni dans les conventions, ni dans les règlements ou directives de l'Union européenne n'interdit de telles limitations (cf. les dispositions de l'article 36 de la convention de Vienne de 1961 sur les relations diplomatiques et l'article 151, paragraphe 1^{er}, premier alinéa, point a), de la directive 2006/112/CE, du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée (ci-après: directive 2006/112/CE)).

Au contraire, l'article 151, paragraphe 1^{er}, deuxième alinéa, de la directive 2006/112/CE dispose que les exemptions susmentionnées s'appliquent dans les limites fixées par l'État membre d'accueil, jusqu'à ce qu'une réglementation fiscale uniforme soit arrêtée. Par conséquent, l'adoption de telles limitations repose sur les États membres, à défaut de normes contraignantes au niveau supranational.

Dans ce contexte, l'article 42, § 3, alinéa 2, nouveau, du Code stipule dorénavant que les exemptions visées à l'alinéa 1^{er}, 1° et 2°, du Code ne sont applicables sous réserve de l'application du principe de réciprocité qui est applicable dans les relations diplomatiques, consulaires et internationales. La mesure dans laquelle les exemptions précitées sont applicables en faveur du personnel diplomatique ou consulaire,

zal dus afhankelijk zijn van de mate waarin in de omgekeerde situatie een gelijkaardige vrijstelling wordt toegekend.

Bovendien druist het principe van de rechtstreekse machtiging door de wetgever aan de minister van Financiën of zijn afgevaardigde waarbij toepassings-voorwaarden en beperkingen van de vrijstelling rechtstreeks worden vastgelegd door de administratie in tegen de rechtszekerheid en de vigerende juridische principes inzake delegatie.

Om die reden vervangt artikel 42, § 3, derde lid, nieuw, van het Wetboek de bestaande machtiging aan de minister van Financiën of zijn afgevaardigde, opgenomen in artikel 42, § 3, tweede lid, eerst zin, van het Wetboek, door een concrete en gedetailleerde machtiging van de Koning. Deze werkwijze is volledig analoog aan de werkwijze inzake accijnzen die ter zake werd ingevoerd door de wet van 18 december 2015 houdende diverse bepalingen inzake accijnsgoederen, evenals wijzigingen aan de algemene wet van 18 juli 1977 (*Belgisch Staatsblad* van 29 december 2015). Het koninklijk besluit dat later in uitvoering van deze bepaling zal worden genomen, zal derhalve de bestaande voorwaarden, nadere regels en beperkingen overhevelen van een administratieve naar een reglementaire context.

Derhalve wordt de Koning gemachtigd de toepassingsvoorwaarden voor de toekenning van de vrijstellingen bedoeld in het eerste lid, 1° tot 8°, te bepalen evenals de voorwaarden waaronder van die vrijstellingen kan worden afgezien en, de bedragen, de aard en hoeveelheden van de goederen en diensten die voor die vrijstellingen in aanmerking komen.

Er wordt tevens voorzien dat de Koning de minister van Financiën of zijn gemachtigde op zijn beurt kan belasten met het vastleggen van de verdere regels van de procedure voor het bekomen van de vrijstellingen, van de periode waarbinnen de vrijstellingen moeten worden aangevraagd en van maximumdrempels per periode, in het bijzonder om misbruik tegen te gaan. Deze criteria kunnen desgevallend door de minister van Financiën of zijn gemachtigde worden vastgelegd na raadpleging of op vraag van andere ministers.

De mogelijkheid om jaarlijkse drempels vast te leggen voor goederen of diensten bedoeld in artikel 42, § 3, derde lid, nieuw, van het Wetboek, verwijst naar drempels die elk jaar worden vastgelegd en die zowel betrekking kunnen hebben op maximumbedragen als maximumhoeveelheden per jaar.

dépendra donc de la mesure dans laquelle une exemption similaire est accordée dans la situation inverse.

En plus, le principe d'une habilitation directe du législateur en faveur du ministre des Finances ou son délégué, en vertu de laquelle les conditions d'application et les limitations de l'exemption sont directement fixées par l'administration, est contraire à la sécurité juridique et aux principes juridiques en vigueur en matière de délégation.

Par conséquent, l'article 42, § 3, alinéa 3, nouveau, du Code remplace l'habilitation existante en faveur du ministre des Finances ou son délégué, prévue à l'article 42, § 3, alinéa 2, première phrase, du Code, par une habilitation détaillée en faveur du Roi. Cette délégation est tout à fait analogue à celle qui a été introduite en la matière en ce qui concerne les accises par la loi du 18 décembre 2015 portant des dispositions diverses en matière de produits soumis à accise, ainsi que des modifications à la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises (*Moniteur Belge* du 29 décembre 2015). L'arrêté royal qui sera pris ultérieurement en exécution de cette disposition, transférera donc les conditions, modalités et restrictions existantes d'un contexte administratif vers un cadre réglementaire.

Par conséquent, le Roi est autorisé à déterminer les conditions d'application pour l'octroi des exemptions visées à l'alinéa 1^{er}, 1° à 8°, ainsi que les conditions auxquelles il peut être renoncé à ces exemptions et les montants, la nature et les quantités des biens et des services qui peuvent bénéficier de ces exemptions.

Il est également prévu que le Roi peut, à son tour, charger le ministre des Finances ou son délégué de fixer la procédure d'obtention des exemptions, la période dans laquelle les exemptions doivent être demandées et les seuils maximums par période, notamment pour lutter contre les abus. Ces critères peuvent le cas échéant être déterminés par le ministre des Finances ou son délégué après consultation ou sur demande d'autres ministres.

La possibilité de fixer des seuils annuels pour les biens ou de services visés à l'article 42, § 3, alinéa 3, nouveau, du Code, se rapporte à des seuils qui sont fixés chaque année et qui peuvent porter tant sur les montants que sur les quantités maximales par an.

Tot slot wordt de tweede zin van artikel 42, § 3, tweede lid, van het Wetboek in het licht van de voorgaande machtiging aan de Koning licht geherformuleerd en heropgenomen als laatste zin van artikel 42, § 3, derde lid, nieuw, van het Wetboek.

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

Finalement, la deuxième phrase de l'article 42, § 3, alinéa 2, du Code est légèrement reformulée à la lumière de l'habilitation précitée au Roi et reprise comme dernière phrase de l'article 42, § 3, alinéa 3, nouveau, du Code.

Nr. 4 VAN DE HEER VAN BIESEN c.s.

Art. 20/1 (nieuw)

In titel 2, hoofdstuk 2, een artikel 20/1 invoegen, luidende:

“Art. 20/1. In artikel 307 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, § 2 vervangen als volgt:

“§ 2. Het formulier wordt ingevuld overeenkomstig de daarin voorkomende aanduidingen, gewaarmerkt, gedagtekend en ondertekend.

Het aangifteformulier ingediend door de belastingplichtige, tijdens een bezoek ten kantore of op een tot dat doeleinde door de bevoegde administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën vastgestelde plaats, met behulp van een ambtenaar van die administratie, moet door de belastingplichtige worden gewaarmerkt, gedagtekend en ondertekend middels een digitale handtekening nadat de ambtenaar de door de belastingplichtige aangegeven inkomsten en andere gegevens heeft ingebracht in de computerbestanden van de administratie via tax-on-web.

De in het tweede lid bedoelde waarmerking, dagtekening en ondertekening aangebracht door de belastingplichtige zijn gelijkgesteld met de waarmerking, de dagtekening en ondertekening die op papier zijn gemaakt.

Indien echter het gebruik van het middel, waarmee de in het tweede lid bedoelde digitale handtekening wordt aangebracht, niet mogelijk is vanwege een storing in deze service, brengt de belastingplichtige de in het eerste lid bedoelde waarmerking, dagtekening en ondertekening aan op een papieren toestemmingsformulier, nadat de ambtenaar de door de belastingplichtige aangegeven inkomsten en andere gegevens heeft ingevoerd in de computerbestanden van de administratie via tax-on-web.”.

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

N° 4 DE M. VAN BIESEN ET CONSORTS

Art. 20/1 (nouveau)

Dans le titre 2, chapitre 2, insérer un article 20/1, rédigé comme suit:

“Art. 20/1. Dans l’article 307, du Code des impôts sur les revenus 1992, remplacer § 2 comme suit:

“§ 2. La formule est remplie conformément aux indications qui y figurent, certifiée exacte, datée et signée.

La formule de déclaration introduite par le contribuable, lors d’une visite au bureau ou à un endroit déterminé à cette fin par l’administration compétente du Service Public Fédéral Finances, avec l’assistance d’un fonctionnaire de cette administration, doit être certifiée exacte, datée et signée par le contribuable, par une signature numérique, après que le fonctionnaire a introduit les revenus et les autres données déclarés par le contribuable dans les fichiers informatiques de l’administration via tax-on-web.

La certification exacte, la date et la signature, par le contribuable, visées à l’alinéa 2, sont assimilées à la certification exacte, la date et la signature qui sont réalisées sur papier.

Toutefois, si l’utilisation du moyen, avec lequel une signature visée à l’alinéa 2 est appliquée, n’est pas possible en raison d’un dysfonctionnement de ce service, le contribuable appose la certification exacte, la date et la signature visées à l’alinéa 1^{er} sur un formulaire de consentement papier, après que le fonctionnaire a introduit les revenus et les autres données déclarés par le contribuable dans les fichiers informatiques de l’administration via tax-on-web.”.

Nr. 5 VAN DE HEER **VAN BIESEN c.s.**

Art. 20/2

In titel 2, hoofdstuk 2, een artikel 20/2 invoegen, luidende:

“Art. 20/2. Artikel 20/1 treedt in werking op 1 mei 2019 en is van toepassing op de indiening van de aangiftes in de personenbelasting die ten vroegste betrekking hebben op het aanslagjaar 2019.”

VERANTWOORDING

In het kader van de digitalisering heeft de Federale Overheidsdienst Financiën besloten, wanneer het aangifteformulier door de belastingplichtige is ingediend, tijdens een bezoek ten kantore of op een tot dat doeleinde door de bevoegde administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën vastgestelde plaats, met behulp van een ambtenaar van die administratie, de waarmerking, de dagtekening en de ondertekening als bedoeld in artikel 307, § 2, WIB92, voortaan door de belastingplichtige moeten worden aangebracht door middel van een digitale handtekening via een “signpad”.

Deze elektronische handtekening voldoet aan de voorwaarden van een elektronische handtekening volgens de Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van de Richtlijn 1999/93/EG.

Echter, als het gebruik van de in het tweede lid bedoelde “signpad” niet mogelijk is wegens een storing van deze laatste, zullen de in het eerste lid van artikel 307, § 2, WIB92 bedoelde waarmerking, dagtekening en ondertekening door de belastingplichtige op een papieren toestemmingsformulier moeten worden aangebracht.

Het is inderdaad noodzakelijk dat het bewijs van het akkoord van de belastingplichtige met zijn inkomsten en andere gegevens die de ambtenaar in de computerbestanden van de administratie via tax-on-web heeft ingevoerd, altijd kan worden voorgelegd.

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

N° 5 DE M. **VAN BIESEN ET CONSORTS**

Art. 20/2

Dans le titre 2, chapitre 2, insérer un article 20/2, rédigé comme suit:

“Art. 20/2. L'article 20/1 entre en vigueur le 1^{er} mai 2019 et s'applique au plus tôt à l'introduction des déclarations à l'impôt des personnes physiques relatives à l'exercice d'imposition 2019.”

JUSTIFICATION

Dans le cadre de sa digitalisation, le Service Public Fédéral Finances a décidé que lorsque la formule de déclaration est introduite par le contribuable, lors d'une visite au bureau ou à un endroit déterminé à cette fin par l'administration compétente du Service Public Fédéral Finances, avec l'assistance d'un fonctionnaire de cette administration, la certification exacte, la date et la signature visée à l'alinéa 1^{er} de l'article 307, § 2, CIR92, devra désormais être apposée par le contribuable au moyen d'une signature électronique via un “terminal de signature numérique”.

Cette signature électronique remplit les conditions d'une signature électronique selon le Règlement (UE) n° 910/2014 du Parlement européen et du Conseil du 23 juillet 2014 sur l'identification électronique et les services de confiance pour les transactions électroniques au sein du marché intérieur et abrogeant la directive 1999/93/CE.

Toutefois, si l'utilisation de la “tablette de signature” n'est pas possible dans le cas d'un dysfonctionnement de cette dernière, la certification exacte, la date et la signature visée à l'alinéa 1^{er} de l'article 307, § 2, du CIR92 sera apposée par le contribuable au moyen d'un formulaire de consentement papier.

Il est en effet impératif que la preuve de l'accord du contribuable de ses revenus et autres données déclarées que le fonctionnaire a introduit dans les fichiers informatiques de l'administration via tax-on-web puisse être toujours faite.

Nr. 6 VAN DE HEER **VAN BIESEN c.s.**

Art. 21

Na artikel 21, in titel 2 een hoofdstuk 3 invoegen, luidende:

“Hoofdstuk 3. Omzetting van richtlijn (EU) 2016/1164 (ATAD)”

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

N° 6 DE M. **VAN BIESEN ET CONSORTS**

Art. 21

Après l'article 21, dans le titre 2 insérer un chapitre 3, rédigé comme suit:

“Chapitre 3. Transposition de la directive (UE) 2016/1164 (ATAD)”

Nr. 7 VAN DE HEER **VAN BIESEN c.s.**Art. 21/1 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 3, een artikel 21/1 invoegen luidende:

“Art. 21/1. Dit hoofdstuk heeft de gedeeltelijke omzetting tot doel van richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad van 12 juli 2016 tot vaststelling van regels ter bestrijding van belastingontwijkingspraktijken welke rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de interne markt.”

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

N° 7 DE M. **VAN BIESEN ET CONSORTS**Art. 21/1 (*nouveau*)

Dans le chapitre 3 précité, insérer un article 21/1 rédigé comme suit:

“Art. 21/1. Le présent chapitre a notamment pour objet de transposer partiellement la directive (UE) 2016/1164 du Conseil du 12 juillet 2016 établissant des règles pour lutter contre les pratiques d’évasion fiscale qui ont une incidence directe sur le fonctionnement du marché intérieur.”

Nr. 8 VAN DE HEER **VAN BIESEN c.s.**Art. 21/2 (*nieuw*)**In het voornoemde hoofdstuk 3, een artikel 21/2 invoegen luidende:**

“Art. 21/2. In artikel 198/1, § 3, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 25 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het tweede lid wordt een streepje ingevoegd tussen het eerste streepje en het tweede streepje, luidende:

“- de in artikel 194sexies bedoelde vrijgestelde winst;”;

b) in het derde lid wordt het tweede streepje vervangen als volgt:

“- worden de kosten die verschuldigd zijn aan of de opbrengsten die verschuldigd zijn door een binnenlandse vennootschap of Belgische inrichting die tijdens het hele belastbaar tijdperk deel heeft uitgemaakt van deze groep van vennootschappen en die niet zijn uitgesloten van toepassing van dit artikel, buiten beschouwing gelaten bij de vaststelling van de in het eerste lid, b, bedoelde EBITDA;”;

c) de paragraaf wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De Koning bepaalt de wijze waarop de in het derde lid, tweede streepje bedoelde kosten en opbrengsten buiten beschouwing worden gelaten bij de vaststelling van de EBITDA van een belastingplichtige die deel uitmaakt van een groep van vennootschappen.””

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt twee wijzigingen aan te brengen aan de maatregel die beoogt de aftrek van interesten te beperken:

N° 8 DE M. **VAN BIESEN ET CONSORTS**Art. 21/2 (*nouveau*)**Dans le chapitre 3 précité, insérer un article 21/2 rédigé comme suit:**

“Art. 21/2. À l'article 198/1, § 3, du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 25 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 2, un tiret rédigé comme suit, est inséré, entre le premier tiret et le deuxième tiret:

“- le bénéfice exonéré visé à l'article 194sexies;”;

b) dans l'alinéa 3, le deuxième tiret est remplacé par ce qui suit:

“- les coûts qui sont dus à ou les revenus qui sont dus par une société résidente ou un établissement belge qui fait partie de ce groupe de sociétés pendant toute la période imposable et qui ne sont pas exclus de l'application du présent article, ne sont pas pris en compte pour la détermination de l'EBITDA visé à l'alinéa 1^{er}, b;”;

c) le paragraphe est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Le Roi détermine la façon dont les coûts et revenus visés à l'alinéa 3, deuxième tiret, sont exclus pour la détermination de l'EBITDA d'un contribuable qui fait partie d'un groupe de sociétés.””

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à apporter deux modifications à la mesure qui vise la limitation de la déduction d'intérêts:

1) Artikel 4, lid 6, a), van Richtlijn (EU) 2016/1164 van de Raad van 12 juli 2016 tot vaststelling van regels ter bestrijding van belastingontwijkingspraktijken welke rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de interne markt geeft aan lidstaten de mogelijkheid om te voorzien in de voorwaartse verrekening van het financieringskostensurplus.

Het tweede lid van dit artikel voorziet dat de EBITDA wordt berekend door de voor belastingen gecorrigeerde bedragen van het financieringskostensurplus en de voor belastingen gecorrigeerde bedragen van waardeverminderingen en afschrijvingen op te tellen bij de winst die in de lidstaat van de belastingplichtige aan vennootschapsbelasting onderworpen is.

Aangezien de winst die wordt vrijgesteld in artikel 194sexies, WIB 92, vanuit het oogpunt van de voormelde richtlijn aanzien wordt als financieringskostensurplus, is het noodzakelijk om in overeenstemming met het voormelde tweede lid de EBITDA te verhogen met deze vrijgestelde winst.

Deze aanpassing heeft tot gevolg dat de toepassing van de vrijstelling geen impact heeft op de berekening van de EBITDA.

2) In geval de belastingplichtige deel uitmaakt van een groep van vennootschappen voorziet de vigerende versie van artikel 198/1, § 3, derde lid, tweede streepje, WIB 92, dat de EBITDA van de belastingplichtige wordt vermeerderd met de kosten die verschuldigd zijn aan of verminderd met de opbrengsten die verschuldigd zijn door een binnenlandse vennootschap of Belgische inrichting die tijdens het hele belastbaar tijdperk deel heeft uitgemaakt van deze groep van vennootschappen en die niet zijn uitgesloten van toepassing van dit artikel. Deze bepaling heeft tot doel om te voorzien in een ad-hoc consolidatie door de interne groepstransacties te neutraliseren.

Om voor het geheel van de Belgische groep tot eenzelfde EBITDA te komen als de EBITDA die zou worden berekend indien er daadwerkelijk wordt geconsolideerd, is het niet enkel nodig om de interne groepstransacties tegen te boeken, maar is het ook noodzakelijk om andere effecten van deze interne groepstransacties te neutraliseren bij de berekening van de EBITDA. De vigerende bepaling die is opgenomen in artikel 198/1, § 3, derde lid, tweede streepje, WIB 92, voorziet dit echter niet.

Dit amendement heeft dus tot doel om een rechtsgrond te bieden om bij de berekening alle gevolgen te neutraliseren van de interne groepstransacties, zodat bijvoorbeeld in het geval een dividend wordt verkregen van een Belgische

1) L'article 4, paragraphe 6, a), de la directive (UE) 2016/1164 du Conseil du 12 juillet 2016 établissant des règles pour lutter contre les pratiques d'évasion fiscale qui ont une incidence directe sur le fonctionnement du marché intérieur donne la possibilité aux États membres de prévoir le report des surcoûts d'emprunt.

Le paragraphe 2 de cet article prévoit que l'EBITDA est calculé en rajoutant au bénéfice soumis à l'impôt sur les sociétés dans l'État membre du contribuable les montants ajustés à des fins fiscales correspondant aux surcoûts d'emprunt ainsi que les montants ajustés à des fins fiscales des réductions de valeur et des amortissements.

Vu que le bénéfice qui est exonéré à l'article 194sexies, CIR 92, est perçu du point de vue de la directive précitée comme du surcoût d'emprunt, il est nécessaire, pour se conformer au paragraphe 2 précité, d'augmenter l'EBITDA avec ces bénéfices exonérés.

Cette adaptation a pour conséquence que l'application de l'exonération n'a aucun impact sur le calcul de l'EBITDA.

2) Dans le cas où le contribuable fait partie d'un groupe de sociétés, la version en vigueur de l'article 198/1, § 3, alinéa 3, deuxième tiret, CIR 92, prévoit que l'EBITDA du contribuable est augmenté des coûts qui sont dus à ou diminué des revenus qui sont dus par une société résidente ou un établissement belge qui a fait partie de ce groupe de sociétés pendant toute la période imposable et qui ne sont pas exclus de l'application du présent article. La présente disposition a pour but de prévoir une consolidation ad-hoc en neutralisant les transactions de groupe internes.

Pour obtenir pour l'ensemble du groupe belge le même EBITDA que l'EBITDA qui serait calculé s'il y avait une consolidation effective, il est non seulement nécessaire de contre-passer les transactions de groupe internes, mais également nécessaire de neutraliser les autres effets de ces transactions de groupe internes par le calcul de l'EBITDA. La disposition en vigueur qui est reprise à l'article 198/1, § 3, alinéa 3, deuxième tiret, CIR 92, ne le prévoit toutefois pas.

Le but du présent amendement est donc de prévoir la base légale pour neutraliser dans le calcul toutes les conséquences des transactions de groupe internes, de sorte que dans le cas où, par exemple, un dividende est recueilli d'une société

vennootschap dat in aanmerking komt voor de DBI aftrek, bij de berekening van de EBITDA niet enkel het verkrijgen van het dividend wordt geneutraliseerd, maar ook de DBI aftrek die betrekking heeft op dit dividend.

Er wordt tot slot ook een delegatie aan de Koning verleend om dit aspect meer in detail uit te werken.

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

belge qui entre en ligne de compte pour la déduction des RDT, non seulement la perception du dividende soit neutralisée par le calcul de l'EBITDA, mais également la déduction RDT relative à ce dividende.

Il est enfin accordé une délégation au Roi pour élaborer cet aspect plus en détail.

Nr. 9 VAN DE HEER **VAN BIESEN c.s.**Art. 21/3 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 3, een artikel 21/3 invoegen luidende:

“Art. 21/3. In artikel 212, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 9 februari 2017, worden de woorden “het in een van de voorgaande belastbare tijdperken niet als beroepskost aangemerkte financieringskostensurplus,” ingevoegd tussen het woord “kapitaalsubsidies,” en het woord “minderwaarden”. ”

VERANTWOORDING

Dit amendement beoogt de neutraliteit van de maatregel te waarborgen in het geval van fusie, splitsing en verrichting gelijkgesteld met een fusie of met een splitsing waardoor het financieringskostensurplus dat in een van de voorgaande belastbare tijdperken niet als beroepskost werd aangemerkt, niet verloren gaat indien de vennootschap een herstructurering ondergaat.

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

N° 9 DE M. **VAN BIESEN ET CONSORTS**Art. 21/3 (*nouveau*)

Dans le chapitre 3 précité, insérer un article 21/3 rédigé comme suit:

“Art. 21/3. À l’article 212, alinéa 1^{er}, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 9 février 2017, les mots “les surcoûts d’emprunt qui n’ont pas été pris en compte comme frais professionnels au cours d’une des périodes imposables antérieures,” sont insérés entre les mots “subsidies en capital,” et le mot “moins-values”. ”

JUSTIFICATION

Le présent amendement vise à garantir la neutralité de la mesure en cas de fusion, scission et opération assimilée à une fusion ou à une scission par laquelle le surcoût d’emprunt qui dans une des périodes imposables antérieures n’est pas entré en ligne de compte en tant que frais professionnel ne soit pas perdu si la société traverse une restructuration.

Nr. 10 VAN DE HEER **VAN BIESEN c.s.**

Art. 21/4 (*nieuw*)

In het voornoemde hoofdstuk 3, een artikel 21/4 invoegen luidende:

“Art. 21/4. Dit hoofdstuk is van toepassing vanaf aanslagjaar 2020 verbonden aan een belastbaar tijdperk dat ten vroegste aanvangt op 1 januari 2019.”

Luk VAN BIESEN (Open Vld)
Eric VAN ROMPUY (CD&V)
Benoît PIEDBOEUF (MR)

N° 10 DE M. **VAN BIESEN ET CONSORTS**

Art. 21/4 (*nouveau*)

Dans le chapitre 3 précité, insérer un article 21/4 rédigé comme suit:

“Art. 21/4. Le présent chapitre est applicable à partir de l’exercice d’imposition 2020 se rattachant à une période imposable qui débute au plus tôt le 1^{er} janvier 2019.”

Nr. 11 VAN DE HEREN **DEDECKER EN VANDEPUT**

Art. 19

In de voorgestelde bepaling, onder 5, de woorden “titel 8” vervangen door de woorden “Deel 1, Boek 2, Titel 8”.

VERANTWOORDING

De titel 8 waarnaar verwezen wordt is een onderdeel van deel 1, boek 2 en niet van een ander deel of boek in het WVV.

Peter DEDECKER (N-VA)
Steven VANDEPUT (N-VA)

N° 11 DE MM. **DEDECKER ET VANDEPUT**

Art. 19

Dans la disposition proposée, dans le 5°, remplacer les mots “du titre 8” par les mots “de la Partie 1^{re}, Livre 2, Titre 8”.

JUSTIFICATION

Le titre 8 auquel il est renvoyé fait partie de la partie 1, livre 2 et pas d’une autre partie ou d’un autre livre du CSA.

Nr. 12 VAN DE HEREN **DEDECKER EN VANDEPUT**

Art. 28

In de voorgestelde paragraaf 2, de laatste zin vervangen als volgt:

“Deze besluiten worden geacht uitwerking te hebben gehad tot 12 maanden na de datum van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad indien zij niet bij wet zijn bekrachtigd binnen deze termijn.”

VERANTWOORDING

Inzake een indirecte belasting, zoals de btw, vindt het belastbaar feit plaats op het ogenblik dat de handeling zich voltrekt en niet na het verstrijken van een bepaald tijdperk. Indien de Koning het btw-tarief zou wijzigen en dit besluit wordt niet tijdig bekrachtigd, zou met terugwerkende kracht voor elke handeling het toepasselijk btw-tarief moeten worden aangepast in de relatie staat en btw-plichtige en btw-plichtige en zijn afnemer.

De btw-plichtige zal een retroactieve verhoging van het btw-tarief in veel gevallen niet kunnen corrigeren, in het bijzonder ten aanzien van particuliere afnemers waarvan hij de identiteit niet kent. Omgekeerd heeft de administratie steeds geweigerd de btw teruggave aan de btw-plichtige als hij niet kan bewijzen dat hij de teveel betaalde btw aan zijn afnemer terugbetaalt.

Het grondwettelijk gewaarborgd legaliteitsbeginsel dient bijgevolg te worden afgewogen tegenover de niet-retroactiviteit van wetten als grondwettelijke waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Om de rechtszekerheid te waarborgen, wordt daarom bepaald dat een bij besluit genomen btw-tariefwijziging ophoudt te bestaan voor de toekomst als het besluit niet binnen de 12 maand is bekrachtigd na publicatie in het *Belgisch Staatsblad*.

Peter DEDECKER (N-VA)
Steven VANDEPUT (N-VA)

N° 12 DE MM. **DEDECKER ET VANDEPUT**

Art. 28

Dans le paragraphe 2 proposé, remplacer la dernière phrase par ce qui suit:

“Lesdits arrêtés sont censés avoir produit leurs effets jusqu’à 12 mois après la date de leur publication au Moniteur belge s’ils n’ont pas été confirmés par la loi dans ce délai.”

JUSTIFICATION

En matière d’impôt indirect, comme la TVA, le fait générateur a lieu au moment où l’opération a lieu et non après l’expiration d’un certain délai. Si le Roi modifie le taux de TVA et que cet arrêté n’est pas confirmé dans les temps, le taux de TVA applicable devrait être adapté pour chaque opération avec effet rétroactif dans la relation entre l’État et les assujettis et entre les assujettis et leurs clients.

Dans de nombreux cas, l’assujetti ne pourra pas corriger une augmentation rétroactive du taux de TVA, en particulier vis-à-vis de clients particuliers dont il ne connaît pas l’identité. À l’inverse, l’administration a toujours refusé la restitution de la TVA à l’assujetti s’il ne peut pas prouver qu’il rembourse à son client la TVA payée en trop.

Le principe de légalité garanti par la Constitution doit dès lors être mis en balance avec la non-rétroactivité de lois en tant que garantie constitutionnelle visant à éviter l’insécurité juridique. En vue de garantir la sécurité juridique, il est dès lors prévu qu’une modification du taux de TVA prévue par arrêté cesse d’exister pour l’avenir si l’arrêté n’a pas été confirmé dans les 12 mois suivant sa publication au *Moniteur belge*.

Nr. 13 VAN DE HEREN **DEDECKER EN VANDEPUT**

Art. 29

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 176², 12°, van het Wetboek diverse rechten en taksen zal wellicht worden opgeheven door artikel 23 van het wetsvoorstel tot het toegankelijker maken van de rechtsbijstandsverzekering (DOC 54 3560/001).

Peter DEDECKER (N-VA)
Steven VANDEPUT (N-VA)

N° 13 DE MM. **DEDECKER ET VANDEPUT**

Art. 29

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'article 176², 12°, du Code des droits et taxes divers sera sans doute abrogé par l'article 23 de la proposition de loi visant à rendre plus accessible l'assurance protection juridique (DOC 54 3560/001).